

**Έκθεση Φωτογραφίας : 'VESTIGES 1991-2016'
του διεθνούς φήμης φωτογράφου Joseph Koudelka**

22- Μαρτίου – 28 Απριλίου 2016

Το Ίδρυμα Ευαγόρα και Κάθλην Λανίτη, το Γαλλικό Ινστιτούτο Κύπρου και το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού διοργανώνουν την Έκθεση Φωτογραφίας 'Vestiges 1991-2016' του διεθνούς φήμης Γαλλο-Τσέχου φωτογράφου Joseph Koudelka. Η έκθεση τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Εξωτερικών της Κύπρου και της UNESCO.

Πρόκειται, για ένα από τους πιο σημαντικούς, εν ζωή, πολυβραβευμένους φωτογράφους στην ιστορία της φωτογραφίας.

Η έκθεση αυτή οργανώθηκε στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για την Μασσαλία, ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης 2013, και είχε ως θέμα της, την ανάδειξη της σχέσης και των δεσμών των λαών της Μεσογείου. Η έκθεση γνώρισε τεράστια επιτυχία και συνεχίζει να ταξιδεύει στις τέσσερις γωνιές του πλανήτη. Η έκθεση θα εμπλουτιστεί με φωτογραφίες από αρχαιολογικούς χώρους και μνημεία της Κύπρου, τα οποία επισκέφτηκε και φωτογράφησε πρόσφατα ο Koudelka, τοποθετώντας έτσι την Κύπρο στον Πολιτισμικό Μεσογειακό χάρτη.

Εκτός από την επιλογή των 2 φωτογραφιών από τους αρχαιολογικούς χώρους της Σαλαμίνας και των Τάφων των Βασιλέων, που θα αποτελέσουν μέρος της Διεθνούς έκθεσης η οποία θα περιοδεύσει σε παγκόσμια κλίμακα, θα προβάλλονται περίπου 200 ακόμα φωτογραφίες της αρχαιολογικής κληρονομιάς της Μεσογείου σε γιγαντο-οθόνη έξω από το τείχος του παλαιού κάστρου της Λεμεσού τα βράδια κατά τη διάρκεια των Σαββατοκυριακών καθ' όλη τη διάρκεια της έκθεσης – ανάμεσα σε αυτές υπάρχουν περίπου 25 φωτογραφίες από αρχαιολογικούς χώρους της Κύπρου.

Ώρες λειτουργίας

Καθημερινά: 16.00 – 20.00

Σάββατο & Κυριακή: 13.00 – 20.00

Δευτέρα κλειστό

Μια μοναδική στο είδος της εξερεύνηση των αρχαίων Ελληνικών και Ρωμαϊκών αρχαιολογικών χώρων

Ο Γιόζεφ Κουντέλκα γεννήθηκε στη Τσεχοσλοβακία. Αφήνοντας πίσω την περική πατρίδα του, το 1991 αυτός ο Ευρωπαίος ξεκίνησε ένα μακρινό και υπομονετικό ταξίδι διασχίζοντας και τις είκοσι χώρες των Μεσογειακών παραλίων και πέραν των διακόσιων Ελληνικών και Ρωμαϊκών αρχαιολογικών χώρων. Πρόκειται για μια εξερεύνηση άνευ προηγουμένου. ***Κανείς πριν από εκείνον δεν είχε ποτέ επιχειρήσει να απεικονίσει τα απομεινάρια της Ιστορίας μέσα από το φωτογραφικό φακό σε τόση έκταση και με τόση επιμονή.***

Κατά τον δέκατο ένατο αιώνα, οι Ρομαντικοί ζωγράφοι είχαν μια προτίμηση για να απεικονίζουν ερείπια. Τα έργα τους εξυμνούσαν αυτή την μελαγχολική ατμόσφαιρα. Ο Κουντέλκα επίσης δημιουργεί εικόνες από ερείπια. Ωστόσο, δεν είναι Ρομαντικός και δεν χρειάζεται τη μελαγχολία για να εμπνευστεί στην τέχνη του. Αυτά τα κατάλοιπα δεν είναι τα οδυνηρά απομεινάρια πραγμάτων που πεθαίνουν. Είναι σημεία μιας κατάστασης την οποία επιχειρεί η τέχνη να αναδημιουργήσει στο σήμερα. Εδώ, στα παράλια της «κοινής θάλασσας», αυτή η κατάσταση είναι η γέννηση της Ευρώπης και των ιδρυτικών της αρχών.

Αυτό το έργο κτίζεται πάνω σε εκείνα που προηγήθηκαν. Ο Κουντέλκα συνεχίζει το μονοπάτι το οποίο ακολουθούσε από την «Φωτογραφική αποστολή της DATAR», την «Αποστολή διαμέσου της Μάγνης» και το λεύκωμα των πανοραμικών φωτογραφιών «Χάος». Στην πορεία αυτής της διαδρομής υπάρχουν τοπία όπου το μεγαλείο και οι προσπάθειες του ανθρώπου κινδυνεύουν να εξαφανιστούν. Αν το θέμα του Κουντέλκα είναι τα βιομηχανικά ερείπια στη Βόρεια Γαλλία ή οι κολώνες αγορών και ναών, στόχος του δεν είναι να γίνεται περιττή τεκμηρίωση της ιστορίας. Στόχος του είναι να χρησιμοποιήσει την τέχνη για να οικειοποιηθεί εκ νέου έναν κόσμο που μας διαφεύγει και που θα μπορούσαμε να χάσουμε, έναν κόσμο όπου το πνεύμα ταλαντεύεται ανάμεσα στη λογική και την πίστη, το νόμο και την ελευθερία. Ένα κόσμο «του οποίου κουβαλάμε μέσα μας σωρούς από χαλάσματα και ανεξάντλητες ελπίδες» σύμφωνα με τον Jacques Berque. Εκείνο ακριβώς το οποίο πετυχαίνει ο Κουντέλκα σε αυτό το μοναδικό ταξίδι, στα διαφορετικά στάδια που παρουσιάζονται σε αυτή την έκθεση, είναι να μεταμορφώνει τα χαλάσματα σε ελπίδες.

ΒΙΟΒΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΓΙΟΖΕΦ ΚΟΥΝΤΕΛΚΑ

Ο Γιόζεφ Κουντέλκα γεννήθηκε στη Τσεχοσλοβακία το 1938. Έβγαλε τις πρώτες του φωτογραφίες ενώ εργαζόταν ως αεροναυπηγός μηχανικός. Ακολουθούσε τους Τσεχοσλοβάκους Τσιγγάνους μέχρι το 1970 και φωτογράφιζε θεατρικές παραστάσεις. Υπήρξε μέλος της Ένωσης Τσεχοσλοβάκων Καλλιτεχνών. Το 1966 δημοσίευσε ένα βιβλίο σχετικά με το θεατρικό έργο *Ubu Roi*. Από το 1967 άρχισε να ασχολείται αποκλειστικά με τη φωτογραφία και την ίδια χρονιά παρουσίασε για πρώτη φορά το έργο του για τους Τσιγγάνους.

Τον Αύγουστο του 1968, φωτογράφησε τα στρατεύματα του Συμφώνου της Βαρσοβίας ενώ εισέβαλλαν στους δρόμους της πρωτεύουσας της Τσεχοσλοβακίας και έθεταν τέρμα στην Άνοιξη της Πράγας. Οι φωτογραφίες του δημοσιεύτηκαν σε όλο τον κόσμο αρχικά ως ανώνυμες. Χάρη σ'αυτές κέρδισε το Βραβείο Robert Capa. Το 1970, εγκατέλειψε την πατρίδα του και κατέστη ανιθαγενής ζώντας στην Αγγλία μέχρι το 1979. Το 1974 έγινε μέλος του Πρακτορείου Magnum Photos και δημιούργησε φιλίες με τους Henri Cartier-Bresson και Robert Delpire. Το 1975, παρουσιάστηκε μια σημαντική έκθεση των έργων του στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Νέας Υόρκης (MoMA).

Από τότε, έχει ανεβάσει solo εκθέσεις σε πάνω από δέκα Ευρωπαϊκές χώρες, που περιλαμβάνουν τη Hayward Gallery του Λονδίνου, το Μουσείο Stedelijk στο Άμστερνταμ και το Palais de Tokyo στο Παρίσι.

Το 1986, άρχισε να χρησιμοποιεί μια πανοραμική φωτογραφική μηχανή και έλαβε μέρος στην αποστολή *Mission photographique de la DATAR* (μια φωτογραφική επιτροπή που παρουσίασε Γαλλικά τοπία της δεκαετίας του 1980). Την επόμενη χρονιά απέκτησε τη Γαλλική υπηκοότητα.

Μετά από είκοσι χρόνια εξορίας, επέστρεψε στη γενέτειρά του το 1990, ακριβώς μετά τη Βελούδινη Επανάσταση. Οι φωτογραφίες που είχε τραβήξει το 1968 δημοσιεύτηκαν εν τέλει στην Πράγα. Φωτογράφησε το πιο ερημωμένο τοπίο στην Ευρώπη, το Μαύρο Τρίγωνο της Τσεχοσλοβακίας. Το 1992, κατέγραψε το κέντρο της Βηρυτού για μια κοινή δημοσίευση.

Το 1991 ξεκίνησε το έργο του σε Ελληνικούς και Ρωμαϊκούς αρχαιολογικούς χώρους στην περιοχή της Μεσογείου.

Οι σημαντικότερες του δημοσιεύσεις είναι *Τσιγγάνοι* (1975- 2011), *Εξόριστοι* (1988-2015), *Χάος* (2000), *Εισβολή στην Πράγα 68* (2008), *Γλυκολέμονο* (2012) και *Τείχος* (2013).

Κέρδισε ένα βραβείο από την Ένωση Τσεχοσλοβάκων Καλλιτεχνών το 1967, το Χρυσό Μετάλλιο του Βραβείου Robert Capa το 1969, το Grand Prix National de la Photographie στο Παρίσι το 1987, το Βραβείο Henri Cartier-Bresson το 1991 και το Βραβείο Hasselblad το 1992. Διετέλεσε μέλος της Ακαδημίας Τεχνών του Βερολίνου από το 2009.